

Odmev iz Afrike.

Ilustrovan mesečnik
v prosep afriških misijonov.

Izdaja:

Klaverjeva Družba.

Upravištvo:

Ljubljana, Pred škofijo 8, II. nadstr.

Stane za celo leto K 1-50.

Odmev iz Afrike,

ilustrovan mesečnik v
prospeh afriških misijonov in v oproščenje za-

morskih sužnjev. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Tiska se v slovenskem, poljskem, češkem, nemškem, ogrskem, francoskem, angleškem in laškem jeziku. Blagoslovljen po papežih Piju X. in Benediktu XV. Stane za celo leto **K 1.50**. Naroča se pod naslovom: Filialka Družbe sv. Petra Klaverja, **Ljubljana**, Pred Škofijo 8, II. nadstropje; Trst, via Sanità 14.

Ljubljanski naročniki lahko dobivajo list v zakristiji cerkve presv. Srca Jezusovega, kjer se sprejemajo tudi novi naročniki.

Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost glavni voditeljici Klaverjeve Družbe, gospej profici M. Tereziji Ledóchowski, začasno **Salzburg**, Dreifaltigkeitsgasse 12.

Vsebina številke meseca aprila:

V imenu Jezusovem! — Misijonski dopisi: Apostolski vikarijat v Beninu. (Škof Terrien.) — Apostolski vikarijat v Eritreji. (Škof Carrara.) — Apostolski vikarijat Kenya. (S. Margareta.) — Pisma misijonarjev. (Došla od 1. novembra do 1. decembra 1915.) — Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja. — Družba sv. Petra Klaverja v Združenih državah Amerike. — Listek: Marijin svet.

od dne 1. do 31. januarja 1916.

Za afriške misijone: J. Hrast 10 K, J. Šamperl 5 K 18 v, N. Zemljčič nabrala 8 K 18 v, J. Ule 6 K, preč. g. župnik I. Šašelj 17 K, preč. g. J. Dolenc 1 K 50 v, N. Žibret 2 K. neim. oseba 20 K, B. Gerčar 5 K, M. C. Prislán 50 v, mil. g. prošt J. Wieser 2 K, preč. g. župnik Juričič 50 v, A. Podjet in K. Likozar 2 K 50 v, K. Drobnič 2 K, Neimenovana 71 K, M. Lovšin 3 K, A. Petelin 2 K 50 v, preč. g. dr. G. Pečjak 17 K, M. Kolenc 1 K, M. Lapšjane 1 K, M. Krakelj 1 K 50 v, preč. g. župnik M. Krejči 10 K, J. Čuk 10 K, H. Čuk 10 K, St. Čuk 4 K, U. Martinec 3 K 60 v, A. Kosta 1 K 50 v, preč. g. župnik M. Škerbec 1 K 53 v, M. Pavalec nabrala 9 K, A. Kveder 2 K, M. Dražček 3 K, F. Nastran 1 K, F. Stranjšak 2 K, L. Čadež 1 K, M. Fister 1 K 80 v, preč. g. župnik Tavčar 3 K 50 v, N. N. 10 K, N. N. 10 K, M. Benedičič 10 K, M. M. 50 K, M. Čič 1 K 50 v, A. Terjašek 7 K, I. Raglič 1 K 50 v, M. Nerat 7 K, preč. g. A. Poljšak 2 K 40 v, M. Ambrož 2 K, M. Čop 7 K, preč. g. župnik Verhovšek 2 K, preč. g. župnik J. Selih 2 K 50 v, N. Vurkelc 17 K, F. Kurent nabrala 2 K, F. Mrak 3 K, F. Beltram 10 K, M. Rozman 1 K in za revne otročiče 1 K, M. Hodnik 2 K, I. Snój 10 K, po preč. župnem uradu P. 1 K 6 v, N. Polak 1 K, M. Devetak 2 K, J. Jenčič 10 K, preč. g. R. Logar 2 K, M. Kessler 50 v, J. Vukšinič 10 K, pieč. g. kanonik dr. I. Nadrah 5 K, A. Brošič 50 v, N. N. 1 K, E. Fabiani 1 K 75 v, A. Vidmar nabrala 4 K 10 v, M. Očepek 2 K 50 v, J. Esih 5 K, N. N. 1 K.

Za sv. maše: J. Šamperl 6 K, H. Dolinšek 4 K, M. Poženel 8 K, K. Premru nabrala 76 K, M. Žibret 12 K, F. Kresnik 2 K, M. Vogl 6 K 90 v, F. Rihar 2 K, † H. Rutar 30 K, B. Male 24 K, U. Male 20 K, J. Einspieler 6 K, M. Male 8 K, W. Vizjak 10 K, M. Zarnik 4 K, F.

Misijonski zavod Družbe sv. Petra Klaverja „Marija Sorg“
pri Solnogradu.

Dušna premija!

V namen naših naročnikov in dobrotnikov bo od afri-
kanskih misijonskih škofov in misijonarjev letno branih
482 svetih maš.

V imenu Jezusovem!

„Nobeno drugo ime pod nebom ni dano
ljudem, po katerem moremo biti zve-
ličani.“ (Apost. dej. 4, 12.)

„To, moji otroci, vam pišem, da ne gre-
šite: če pa kdo greši, imamo pri-
prošnjika pri Očetu, Jezusa Kristusa,
pravičnega.“ (1. Jan. 2. 1.)

Tolažljive besede, balzam za dušo grešnika, edina to-
lažba pravičnega, ki kljub najboljši volji sedemkrat pade.
Ti nauki, te resnice so peljale Magdaleno k Bogu, spravile
so desnega razbojnika z Bogom, napravile so iz grešnikov

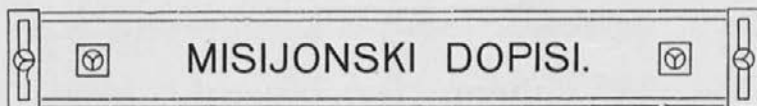
svetnike, ker besede sv. pisma so besede, ki peljejo dušo človeka k večnemu življenju.

Kdo pa ve za te besede? Le tretjina vsega človeštva, ker le tretjina prebivalcev zemlje je krščanska, in le ena četrtina je katoliška. Dve tretjini nesrečnega človeštva ne poznata teh besedi; oni ne vedo, da so za večnost odločeni, oni ne poznajo Boga kristjanov. — Kdo naj tu reši, kdo naj tu pomaga, če ne Gospod Bog sam? Od Boga, da, od Boga samega imamo pričakovati rešenje in zveličanje; od Boga in po Gospodu našem Jezusu Kristusu bomo dobili zveličanje ljudi.

Zato prireja Družba sv. Petra Klaverja pred praznikom varstva sv. Jožefa, od 1. do 10. maja, priprošno devetdnevnicico k časti presv. Srca Jezusovega za zamorce v Afriki. Vsak dan devetdnevnicice se lahko dobi odpustek 300 dni, če se pri tej poslužuje spravne molitve, ki jo je zložil misijonar Afrike o. M e n y h a r d t.¹

Rešimo z našimi molitvami uboge poganske narode in odprimo jim pot k našemu Sredniku, k našemu Gospodu in Zveličarju! Molimo, da, molimo vsi, duhovni in svetni, za te uboge nesrečne pogane! In ljubi Bog se jih bo usmilil, ker on čaka le na priprošno molitev svojih ljubih otrok. Pridružimo se tej vojni molitvi; če bomo skupno molili, smemo biti gotovi, da bo prošnja uslišana, ker ljubi Zveličar je to sam obljubil in presv. Srce Jezusovo bo rado delalo čudeže milosti, če ga bo toliko vernikov skupno nadlegovalo in sililo s prošnjami. Molimo in prosimo za to po Gospodu našem Jezusu Kristusu!

Družba sv. Petra Klaverja
za afriške misijone.

Apostolski vikarijat v Beninu.

(Posnetek iz pisma, ki ga je pisal apostolski vikar, škof Terrien, naši vrhovni voditeljci.)

Benin, 13. septembra 1915.

Že od početka vojske je pretrgana vsaka zveza s Straßburgom, tako da nikakor ne moremo dati ponatisniti našega

¹ Dobi se v različnih jezikih in v zaželjenem številu zastoj in poštne prosto pri Družbi sv. Petra Klaverja. Naslov naročitve glej na drugi strani ovitka.

yombskega katekizma. Koliko sitnosti imamo zavoljo tega in koliko nas to ovira v našem misijonskem delovanju! Celi narodi zahtevajo od nas katekizmov, in to že svojih 6, 7, 8 mesecev, pa jim jih ne moremo dati. Ravno tako se nam godi glede naših mašnih knjižic „Iwe adma lati gbo missa“. Nimamo jih več, cela zaloga je že popolnoma pošla, pa mislim, da jih radi vojske tudi tiskarna v Alençonu ne more več tiskati. O, saj poznate našo stisko. Velika je, ker me sili, da toliko postrežbe in toliko dela obenem od Vas pričakujem. Bodite tako dobri pa natisnite našo zbirko cerkvenih pesmi; prepričan sem, da nam boste pomagali, kolikor boste le mogli, in da boste tudi naš mali molitvenik tiskali in našo mašno knjigo in naš katekizem nanovo založili. Ako je mogoče, potrebovali bi 3 do 4 tisoč latinsko-angleških pesmaric v obliki našega yombskega katekizma, navadno vezanih. — 4 do 5 tisoč „Iwe adma kokere“ bi zadostovalo za nekoliko časa — 4 do 5 tisoč naših katekizmov, navadno vezanih — 2 tisoč iztisov mašnih knjig ali „Iwe adma lati gbo missa“, ne z zlato obvezo (to je predrago), pač pa trdno in dobro vezanih v črno, modro, rdeče; črnici imajo radi barve. Se najbolj pogrešamo katekizmov. Nikar se ne čudite, ako ne vidite sekiric v rokopisu za pesmarico. Črnici imajo izvrsten glasben sluh in ne potrebujejo sekiric; to vse se navadijo na pamet in kaj hitro. Sram me je toliko zahtevati, toda kaj hočem? Pretežko mi je gledati, da je moj vikarijat tako dolgo brez potrebnih knjig. — Spomnite se našega silnega pomanjkanja, pa mi ne boste nič zamerili. Edino Vi ste, ki nas morete izkopati iz žalostnih razmer, v katerih se nahajamo. Odškodovati Vas hočemo za Vašo velikodušno darežljivost do nas s tem, da bomo vsi, naši misijonarji in kristjani, pomnožili svoje obilne in goreče molitve, ki jih že zdaj opravljamo za Vas, svojo plemenito dobrotnico. Apostolski vikar v Beninu od svoje strani pa se Vas bo vsak dan spominjal pri daritvi svete maše, da se Vam vsaj nekoliko po dolžnosti hvaležnega izkaže. Vsak mesec enkrat bom opravil sveto mašo na Vaš namen, predvsem za Vas, za Vašo cenjeno Družbo, za vse Vaše sotrudnice, ki toliko ljubijo misijone. Vidim, kako na široko se razteza delo, ki ste ga Vi ustanovili. To je nekaj veličastnega. Vaše delo raste. Glejte, kako čudno se je razširilo, neprecenljiva je njegova važnost, neprecenljiv njegov plod. Ljubi Bog naj Vam podeli milost, da ga vidite napredovati od uspeha do uspeha, od zmage do zmage. Kako sladka tolažba bo to za Vas, ki toliko delate v korist misijonov!

Apostolski vikarijat v Eritreji.

Škof Carrara piše naši vrhovni voditeljci iz Asmare 15. novembra 1915. sledeče:

Ljudstva v Cherenu in okolici so ali vneti kristjani ali prenapeti mohamedanci, po vaseh pa, ki so daleč proč od Cherena, so ljudje ali ne prenapeti mohamedanci, ali pa samo po imenu kristjani, t. j. pravi pogani brez krsta in vere. Velika dobrota bi se jim izkazala, ako bi se moglo doseči njihovo izpreobrnjenje, še preden prestopijo k mohamedanstvu ali se v njem utrdijo. Toda sami pastirji so, ki nimajo nikjer stalnega prebivališča, in pastirsko je vse njihovo življenje. To je vzrok, da se morejo misijonarji le malokrat v letu med nje podati in se jim le redkokdaj približati. Ti ubogi pastirji imajo še precej radi, da pride pater, in z veseljem poslušajo njim nove zveličanske nauke. Premnogi hrepenijo po svetem krstu, ko so se komaj najpotrebnejšega naučili, in ako je krščen gospodar družine, večinoma vsi njeni udje posnemajo njegov zgled. Kar pa te narode odvrča, da se trumoma ne poprimejo naše vere, temu je glavni zadržek narazvezljivost krščanskega zakona. Krotkost krščanstva, sladko upanje prihodnjega življenja in plačila v nebesih, prijazno obiskovanje misijonarjev, vse to sega globoko v njihova preprosta srca. Tako jih je prejelo v zadnjih mesecih sveti krst gotovo okolo dvesto, skoraj vsi odrasli. Znamenito je zlasti to, da se ta pastirska ljudstva sicer težko odločijo za katoliško vero, ako jo pa sprejmejo, potem ji ostanejo vedno tudi zvesto vdani. Vnovič se Vašemu Visokorodju prav srčno zahvaljujem za izdatno pomoč ter se živo priporočam, blagovolite svojo izredno dobrohotnost tudi še za naprej ohraniti mojemu misijonu.

Apostolski vikarijat Kenya.

S. Margareta, predstojnica sester Consolate, piše 2. junija naši vrhovni voditeljci:

Srčno hvaležna potrjujem, da sem prejela Vaš veliko-dušni dar, in po Vas se zahvaljujem vsem dobrim dušam, ki so s svojimi doneski pripomogle k temu delu ljubezni v korist našim ubogim Kikuyu.

Kako mi je prav prišel Vaš dar! Skoraj sem se že pri-tožila pri ljubem Zveličarju. Tolikokrat sem mu že naštevala vse posamezne naše potrebe, ali dozdej me še ni uslišal.

Toda naš Gospod v podobni stiski nikogar ne zapusti, ravno tako gotovo bo pomagal tudi nam misijonskim sestram. In res, njegova sveta previdnost se je zdaj očitno poslužila blagega maternega srca Vašega Visokorodja in nam vročila lepo vsoto, s katero moremo pokriti najpotrebnejše izdatke. Sicer še veliko manjka, da bi bili z vsem potrebnim preskrbljeni, ali nekaj pa vendarle je. Verujte mi, gospa grofica, da so naše razmere jako žalostne. Videti je, kakor da božja roka kaznuje tudi naše uboge narode.

Že je leto tega, kar razsaja po celi deželi neka nova, dozdej še ne prav poznana, jako nalezljiva bolezen, katera se zdaj tu zdaj tam, zdaj z večjo, zdaj z manjšo silo pokaže, pòvsod pa zahteva svoje žrtve in ljudi potiska v največje siromaštvo. Vrhutega vlada letos taka suša, kakršne Agikuyu še nikdar niso doživeli, kakor pravijo. Že deset mesecev ga ni oblačiča na nebu, ne kapljice dežja ni padlo, pekoče solnce je zemljo vso izsušilo, rastlinstvo je zaostalo, uničena je žetev prosa in patate, ki je glavna hrana tukajšnjega prebivalstva. Odkod si živeža preskrbeti? Zdaj bi moralo nastopiti deževno vreme; če tudi zdaj ne bo dežja, doseglo bo siromaštvo svoj vrhunec, žrtev bo na stotine in res ne vem, kaj nam bo početi. Možje, žene, dekleta, vsi prihajajo k nam dela iskat in upajo, da se bodo tako preživili, toda nikakor nam ni mogoče, vsem tem prošnjam ustreči, ker nimamo ob čem.

Jasno je, da v takih vnanjih razmerah veliko trpi tudi duhovno življenje. V družinah, kamor še ni prodrlo krščanstvo, strašno vlada ubojstvo otrok. Temu je krivo divje praznoverje v naši deželi. Tukaj pridejo večkrat dvojčki na svet, bolj redko trojčki. Ako so tedaj take uboge stvarce prvenci v družini, obsojeni so brez vsakega usmiljenja na smrt, in sicer na najgrozovitejšo smrt.

Dve uri od našega misijona je imela postati mati neka Gesuni. Skrajna zapuščenost uboge žene, siromaštvo v družini in njeno lastno slabo zdravje mi je delalo veliko skrbi, bala sem se nesreče; zato smo gledale, da smo jo kar le mogoče pogosto obiskovale. Večkrat smo žrtvovale celo svoj počitek, da ne bi morale vseh drugih vasi zanemarjati. Toda nekoliko zavoljo pomanjkanja osebja (ker nimamo potrebnih sredstev), nekoliko zato, ker je bolezen v nasprotnem kraju dežele še huje razsajala, žalibog nismo mogle naše uboge bolnice tolikokrat obiskati, kakor bi bile želele. Nekega dne tedaj, ko ni bilo nobene od nas pri njej, Gesuni postane mati; ali kako se je prestrašila ona in vsa družina ž njo, ko ugleda luč sveta kar troje otročičev namesto enega pričakovanega! — To pa je po mnenju domačinov velika nesreča,

in treba je bilo, jezne duhove potolažiti. Preden smo kaj izvedele o tem, že so bili prvega ubogih maličev zadavili, drugega utopili, tretjega pa odnesli v grm, usta, nosnice in ušesa mu zamašili s travo in z blatom in ga tako zadušili. Ko pritečemo tja, je bilo žalostno delo že dokončano.

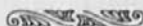
Nekaj podobnega se je zgodilo skoraj ravno ta čas v sosednjem misijonu, ki je tudi mojim sestram izročen. Žena rodi dvojčke. Sestre pritečejo, toda prepozno; mati se je bila že podvrgla grozni praznoverski šegi in umorila oboje malih nedolžnih, ki so prinesli nesrečo. — Ko bi imele več sredstev, gotovo bi mogle pomnožiti tudi naše osebe, obiskovale bi vasi bolj pogostoma, in taki žalostni dogodki bi bili vsaj znatno bolj redki, zakaj naši črnci se vendar ne upajo otrok pobijati, ako izvejo, da pride to do naših ušes.

Z več sredstvi bi mogle izdatneje podpirati siromake, ki same slabosti umirajo; mogle bi sprejeti več sirotnih otrok, katerih število pri sedanji nalezljivi bolezni tako raste. Naših otrok je še enkrat toliko kakor poprej, in le z žalostjo mislimo na to, da jih kmalu ne bomo mogle več sprejemati, ker jih nimamo s čim hraniti in oblačiti.

Ponovno izrekam Vašemu Visokorodju najprisrčnejšo zahvalo od moje strani in od strani mojih sester in naših črncev, obenem pa prosim, naj Vaše dobro materno srce tudi v prihodnje ne pozabi našega nadopolnega misijona, zakaj naše potrebe so tolike, da v trenutku izgine vsaka vsota. — Bodite prepričani, da se vsak dan k naši ljubi nebeški Materi vzdigujejo moje neznatne molitve in molitve mojih sester in naših ubogih črncev, ki prosimo božjega blagoslova za vse naše dobrotnike.

Dovolite še, naj Vam izrečem naše srčne čestitke k temu, da je Vaš častiti gospod brat izvoljen za generala Družbe Jezusove. Veliko dobrega bo to prineslo mnogozaslužnemu redu. Me od svoje strani ne bomo nehale, v ta namen priporočati ga našemu Zveličarju v tabernakeljnu.

K sklepu naj Vas še razveselim s pozdravi male Marije Terezije. To je uboga sirotica, ki sem jo pretekli teden v gozdu našla pri mrtvem telesu njene matere in sem jo krstila. Iz hvaležnosti do Vaše dobrote napram nam sem dala mali Vaše ime. Zdaj je prišla že nekoliko k moči, živi z drugimi otroki in že začenja razumevati, kar ji pripovedujem o njeni botri v Rorariji (v Evropi). Potem sklepa svoje črne ročice in kaj rada izgovarja za menoj molitvice za Vas, katere ji narokujem.

Pisma misijonarjev.

(Došla od 1. novembra do 1. decembra 1915.)

O. Villèle, Madagaskar, 31. avgusta (se zahvaljuje).
Škof de Saune, apostolski vikar, Madagaskar, 1. septembra (se zahvaljuje za mašne stipendije).

Sr. Thierry, Sierra Leone, 10. oktobra (čestita h godu naše vrhovne voditeljice).

O. Dunne, Zgornji Nil, 15. avgusta.

O. Vester, Zgornji Nil, 10. septembra. („Statistika misijona v Nagalami od marca do septembra dejansko dokazuje, da je naše delo vrlo napredovalo, kar boste z veseljem opazili, pregledavši sledeče številke: 15.831 sv. spovedi, 25.929 sv. obhajil, 42 zakonov, 120 krstov otrok, 328 krstov odraslih, 93 prvoobhajancev, 52 katehistov, 32 katehumenatov, 6196 kristjanov v našem okrožju. Mislim, da to ni slabo in čaka nas še obilo dela, ker presega število poganskega prebivalstva močno ono kristjanov.“)

O. Gratl, Swazi-dežela, Južna Afrika, 18. septembra (poroča, da mu je v nujni sili bilo posojenih 150 funtov sterlingov).

Sr. Petitpierre, dominikanka, Kapska provinca, dne 8. septembra (pošilja članek).

Sr. Evfemija, otok Mavricij, 3. oktobra (se zahvaljuje in čestita h godu generalne voditeljice).

O. Biehler, S. I., Zgornji Zambesi, 4. oktobra (želi srajce in srajčke kot nagrado svojim dečkom in deklicam, nadalje bi mu bili botrinski darovi za krščence zelo dobrodošla pomoč. Tudi še piše: „Od aprila sem bil s tem zaposlen, da sem sam opravljal zidarska, mizarska in druga dela, ker imam za pomočnike same črnce. V Silimi sem napravil novo streho, ker so staro razjedle bele mravlje; v Mkayi sem postavil malo župnišče in hlev ter popravil več drugega; istotako v Kvité in razen tega sem moral popraviti od mravelj močno poškodovano šolo; v Empandeni sem bil nato prisiljen postaviti malo hišico za sebe. Sedaj, ko so ta dela končana, skušam dohieteti zaostalo dušnopastirsko delovanje: hitim od misijona do misijona, učeč, krščevaje, deleč sv. zakramente, pomagajoč bolnim in umirajočim. — Najbolj mi primanjkuje prostih, a trdnih rožnih vencev, ne prevelikih, pa tudi ne premajhnih, katere si zamorci lahko obesijo okrog vratu“).

Škof Martrou, apostolski vikar v Gabunu, se zahvaljuje 9. oktobra (obljubi gotovo število sv. maš, ki se bodo brale vsako leto na praznik sv. Treh kraljev. Izvleček tega

pisma se glasi: „Res, bili bi zelo nehvaležni, ako bi ne bili globoko ganjeni in polni hvaležnosti za vso Vašo velikodušnost. V sredi žalostnih dogodkov sedanjega časa človek spet s tem večjim zaupanjem in pogumom nosi težko breme kot misijonar, ako čuti tako blizu požrtvovalno pomoč, kakor ista prihaja od Vas in Vaše lepe naprave. Bog hoče res rešiti duše Afrikancev. Dobri o. Corre, ki Vam je pisal, nas je nepričakovano zapustil; slabokrven, kakor je bil, moral se je vrniti na Francosko in je osem dni po svojem prihodu v materino hišo v Parizu izdihnil svojo dušo. Umril je meseca junija tudi preč. o. Dubrouillet, predstojnik ene naših misijskih postaj; bil je apostolski delavec velike vrednosti. Poročam še o smrti enega brata-lajika, br. Pavla Marija, ki je umrl za dremavico. To vse Vam pojasnjuje praznoto, katera nas muči in obtežuje vzdrževanje naših misijskih postaj. Pa Bog nam pošilja tudi tolažbo. Kljub vojski smo imeli takorekoč normalno leto, in dobro čutimo varstvo naše nebeške pomočnice. Posvečenje škofa Giroda v naši postaji je bilo izredno slovesno kljub sedanjemu težavnemu času. Beli in črnici so bili zavzeti nad vzvišenimi obredi in pri odhodu v njegov nam sosednji vikarijat smo mu iz srca želeli obilo uspehov v apostolskem delovanju in blagoslova vsem njegovim misijonom“).

O. Kerkhoff, Zgonji Nil, 26. septembra. („Čim večje so radi vojske naše težkoče v denarnem oziru, tem večje so naše duhovne zmage. Zadnjih šest mesecev je značilnih za naš misijon. Število sv. spovedi je nepopisno naraslo, medtem ko so se sv. obhajila naravnost podvojila. Da navedem nekaj števil: 15.831 sv. spovedi, 25.929 sv. obhajil, 450 krstov, 42 zakonov. Res je: čim večje težave, tem večje zmage. Poslednje osladijo prve. V resnici napredujemo. Vsi nestrpnost pričakujemo vrnitve našega škofa, ki ima kmalu priti.“)

Škof Geyer, apostolski vikar, Sudan, 25. oktobra (prosi za mašne štipendije; v njegovem pismu se med drugim glasi: Izredno sem Vašemu blagorodju hvaležen za ponovno pomoč v zadnjem času. Tega ne pozabim nikdar! Vsemogočni blagoslovi in in čuvaj Vašo veliko napravo, Vas in Vašo družbo).

O. Le Scao, Spodnji Kongo, 7. septembra. („Srčno ljubljena mati! Dovolite mi, da Vas imenujem s tem sladkim imenom, katerega nisem mogel prav izgovoriti od leta 1895., ko sem izgubil drago mater. Res, moja telesna mati bi ne mogla bolj skrbeti zame. V koliko tolažbo mi je sredi tolikih poskušanj bilo Vaše pismo s 326 mašnimi intencijami ter poročilom o vplačanju 1920 K in nadaljnjih 538 K pri naši posredovalnici v Parizu. Rešili ste mene in misijon. Mati božja, kateri je misijon posvečen, Vam bo obilo poplačala.“)

Škof Guillaume, apostolski vikar v Nyassi, 9. septembra. („Kljub vsem težkočam sedanjega časa Vam je vendar bilo mogoče, poslati nam pomoč. Zopet enkrat ste bili naša dobra previdnost. Blagoslovi Vas zato ljubi Bog, kakor Vas blagosiljavljajo misijonarji Nyassa-dežele in njih prvi kristjani. Do današnjega dne smo mogli vzdrževati naše naprave, naše postaje in šole, ki smo jih s tolikimi žrtvami ustanovili. Zahvaliti se imamo za to našim požrtvovalnim katehistom, kateri so do konca l. 1914. in prvo polovico l. 1915. zastonj delali. Toda ti dragoceni in nenadomestljivi naši pomočniki ne bodo mogli vedno tako nadaljevati svojega delovanja, ne da bi prejeli vsaj toliko plačila, da poravnajo letni davek, katerega mora dati vsak oženjen moški, in si nabavijo potrebne obleke. Kje naj vzamemo pomožnih sredstev, da nam pomagajo iz teh škripcev? Tega sicer ne vemo, a svoje zupanje stavimo v Boga, za katerega delamo.“)

Sr. Marcienne, Obrežje slonove kosti, 15. oktobra. („Srčno se Vam zahvaljujem za Vašo dobroto, s katero ste mi postali „laterno magico“. To Vam je krasno in res ne vem, kako se naj Vam in dobrotnikom izkažem za to hvaležna. Naš apostolski vikar, škof Moury, ki se je radi pomanjkanja delavskih moči začasno naselil v našem misijonu, je kar očaran; posluhuje se iste ravnotako kakor me, da poučuje svoje kristjane in katehumene, katerih število vedno bolj narašča. Naši otroci so vsi očarani pri pogledu krasnih slik.“)

O. Moulin, Spodnji Kongo, 30. avgusta.

O. Rault, Mangu, 1. oktobra (se zahvaljuje za pošiljatev paramentov).

Škof de Saune, Madagaskar, 8. oktobra (se zahvaljuje).

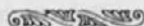
O. Gruson, Abysinija, 25. oktobra (pošilja poročilo za neko dobrotnico, katera je vložila že **tretjo** ustanovo za seminarista-domačina semenišču za misijonske duhovnike v Abysiniji.*

Sr. Othon, Benin, 9. oktobra (se zahvaljuje).

O. Dantin, apostolski prefekt, Madagaskar, 6. oktobra (se zahvaljuje za podporo); istotako 15. oktobra (čestita h godu naše vrhovne voditeljice).

Sr. Frc. Alexis, Namaqua-dežela, 20. septembra (čestita h godu naše vrhovne voditeljice).

* Ta velika dobrotnica afriških misijonov žal ni več doživela tolažbe, prejeti to poročilo. Umrla je pred kratkim v visoki starosti. Priporočamo jo cenjenim čitateljem v molitev.

Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja.

Dunaj. 10. januarja. Sestanek pospeševalcev v delavni dvorani filijalke. Naša glavna voditeljica otvori „tečaj za praktično misijonsko delo“ in predava o predmetu: „Družba sv. Petra Klaverja — razširjevalna družba za Afriko“ (nobeno pobiralno društvo). Nato živo razpravljanje in ustanovitev „propagandnega odseka“, h kateremu se je takoj priglasilo 20 udov.

20. januarja. Sestanek pospeševalcev (ob 1/28. uri zvečer) za one pospeševalce in pospeševaljice, katerim k popoldanskim sestankom ni mogoče priti. Na splošno željo se je sklenilo, da se bodo tudi ti večerni sestanki vršili vsak mesec. Predmet razgovora je bil isti kot zgoraj.

30. januarja. Naša glavna voditeljica je predstavljala skioptične slike z govorom „svetovna vojska in afriški misijoni“ na letnem sestanku župne skupine „sv. Roka in Sebastijana“ v III. okraju, in sicer v isti dvorani, kjer je že pred 20 leti, v začetku njenega „misijonskega življenja“, ponovno govorila. Gospod mestni župnik Gold, dobrotnik in misijonski prijatelj že od tedaj, počastil je predstavo s svojo navzočnostjo.

Vojno-misijonski dan v Solnogradu na Svečnico, 2. februarja 1916. Enako kot na Dunaju, priredila je Družba sv. Petra Klaverja tudi v Solnogradu misijonski dan, na katerem se je v mestu samem kot v okolici vršilo mnogo (nad trideset) misijonskih pridig. Vrhunec celega programa je tvoril večerni sestanek v veliki dvorani Mocarteja. Razen številnega občinstva so bili navzoči tudi Nj. c. in kr. Visokost gospa nadvojvodinja Alice pl. Toskana, Nj. ekscelenca knezonadškof dr. B. Kaltner, pomožni škof dr. Ignac Rieder, in mnogo duhovnov iz Solnograda in okolice. — Po uvodnici govori preč. gospod pomožni škof dr. Ig. Rieder in posebno poudarja, da je misijonsko delo pravi posnetek življenja Jezusa Kristusa: v čast božjo in zveličanje duš. Nato je imel govor globoko jedernatih misli o Hoffmann, profesor vseučilišča v Inomostu. V krasnih izpeljavah je primerjal junštvo in duhovitost brambovcev domovine z misijonarji, kakor tudi važnost dela v ozadju dežele z delovanjem Družbe sv. Petra Klaverja. Navdušeno pritrjevanje je bil odmev krasnih besedi. Temu so sledile krasne skioptične slike iz misijonskega življenja, katere je predstavljala sodalka Družbe sv. Petra Klaverja. — Toplo se je zahvalil Nj. ekscelenca knezonadškof dr.

Kaltner Klaverjevi Družbi za celo prireditev tega lepega dneva in vsem obiskovalcem. Obravnaval je lepo misel, da si dolžnosti napram očetnjavi in sv. Materi (Cerkvi) nikakor ne nasprotujeta, da v Avstriji oče in mati (država in Cerkev) v enaki meri pridejo do svojih pravic. Visoki cerkveni knez je priporočal, naj bi se misijonsko delo še prav posebno z razlago in gmotno pomočjo podpiralo in je izrazil željo, da bi bil ta misijonski dan temelj misijonskemu delovanju in bi prinašal prav obilo sadu. Z nadpastirskim blagoslovom je bil sestanek zaključen.

Vratislava. 16. decembra. Sestanek pospeševalcev priklopil se je izrednemu sestanku udov zveze katoliških žena v šoli Matija-gimnazije. Gospa urednica Heßlein otvori sestanek. Po rešitvi raznih zadev društva govori preč. gospod nadkaplan Hoffmann za koristi Družbe sv. Petra Klaverja.

Praznik sv. Treh Kraljev. Misijonski dan. V 17 župnih in samostanskih cerkvah so se razlegale 6. januarja po dve, da, celo tri pridige s prižnice kot pomožni klic za stiskano Afriko. Razni govorniki so se odlikovali z razkladanjem delovanja Družbe, ki naj bi ji bilo v korist.

Popoldne istega dne misijonska božja služba za otroke v Marija na Pesku. Z besedami sv. pisma: „Iz ust otrok in gojenčkov si si pripravil hvalo, o Gospod!“ pričel je gospod nadduhovnik Eymer pridigo, katera se je prav posebno prikladala otroškemu razumu. Po sv. blagoslovu je bilo darovanje za afriške misijone, katerega se je udeležilo staro in mlado, in so radodarno spuščali svoje novčiče.

13. januarja. Sestanek pospeševalteljev v dvorani samostana sv. Hedvige. Preč. gospod Dubowy, regens knezonadškofijskega dijaškega konvikta, je obravnaval točko: „Trpljenje naših misijonov v vojski“ v presretnih prizorih.

Linc. Dne 12. januarja se je zbralo v stanovanju baronice Alojzije Handel nekaj naših najmarljivejših pospeševalk, da sestavijo akcijski komité. Na ta način naj bi se delavnost že itak zelo marljivih misijonskih prijateljev za Linc in okolico še povečala in posebej organizirala. Za predsednico je bila soglasno izvoljena baronica Alojzija Handel, za podpredsednico gospa princesa Karolina pl. Thurn in Taxis, za tajnico baronica Enrika Handel-Mazzetti in za blagajnika zaslužni vodja oddajalnice, Anton Prinz. Kot zastopnica generalne voditeljice se je udeležila tega zborovanja baronica Schumacher.

Inomost. Dne 6. decembra. Dobro obiskovano zborovanje pospeševalcev, na katerem je primerjal o. Lachmayr, S. J., skrb ubogih poljskih beguncev za svoje izgubljene otroke s skrbjo katoliške Cerkve za svoje izgubljene otroke v poganskih deželah in izpodbujal za pomoč.

Družba sv. Petra Klaverja v Združenih državah Amerike.

V teku poletja lanskega leta je obiskal naš duhovni zastopnik za Ameriko, preč. gospod o. Jožef P. Donovan, C. M., iz Kenrik-seminarja v St. Louis, v interesu Klaverjeve Družbe razna mesta Severne Amerike. Istemu je došlo dvoje zelo častnih pisem, v katerih dva visokočastita škofa delovanje te Družbe odobravata in vsem vernikom toplo priporočata.

Nadškofijski sedež Milwaukee, Wisc.,
dne 3. avgusta 1915.

Odobrujem iz celega srca namen, vpeljati Družbo sv. Petra Klaverja v župnijah in posebno v šolah naše nadškofije. Nemogoče je, si popolnoma živo predstavljati, koliko neizrečeno dobrega je ta od Svete Stolice toplo priporočana Družba vsa leta že storila za spreobrnjenje poganskih zamorcev Afrike. To veliko misijonsko polje radodarnosti drugih katoliških naprav nikakor ne bo oviralo, tembolj bo v naših katoliških otrocih le še večji čut katoliške radodarnosti in požrtvovalnosti za duše, ki so s predrago krvjo našega božjega Zveličarja odrešene, le še povečalo. Zato prosim našo duhovščino za gorko sodelovanje pri tem izvrstnem podjetju.

Zab. † S. G. Meßmer.

Škofovska stolica Indianapolis, Ind.,
dne 30. julija 1915.

Družba sv. Petra Klaverja je bila ustanovljena v podporo afriškim misijonom. Delovanje te Družbe nikakor ne stopi delovanju katerekoli župnije ovirajoče na pot, kar se razvidi iz sredstev, katerih se poslužuje v dosego svoje visoke naloge.

Družba sv. Petra Klaverja se tem potom vsej duhovščini in ljudstvu naše škofije najtopleje priporoča.

Jožef Chartrand,
škofovski koadjutor.

LISTEK

Marijin svet.

Kljub svoji mladosti je bila Helena M. vendarle nesrečno bitje. Nobena reč na svetu ni mogla izpolniti nepopisne praznote v njenem srcu. Neugnane velikomestne zimske zabave, nevarnosti polni izleti na visoke gore, ki so ji nudili novega uživanja, kakor tudi potovanje, katerega je, sita človeške družbe, sedaj sama podvzela, — vse to ni moglo utešiti hrepenenja njene duše.

In sedaj se nahaja v Rimu, da poskusi, če ji bo „Večno mesto“ nudilo kaj novega. Ugajalo ji je tukaj. Notranjost velikih bazilik je mogočno vplivala na njeno dušo; bilo je to za otroka sveta nekaj nenavadnega, nepričakovanega. Vdajala se je tem novim vtisom ter pogosto odslovila vodnika, želeč biti sama s svojimi mislimi in čuvstvi na kakem prostorčku, ki ji je posebno ugajal.

Lep pomladanski dan, 25. aprila 19..., se nagiba k večeru. Vrnivši se z nekega izleta iz Koloseja, odslovi Helena voznika ter se poda po stopnicah k sv. Petru v Vinkoli, želeč znova občudovati krasni kip Mozesa, delo neprekosljivega mojstra Mihel Angela.

Cerkev je skoro prazna. Pri vratih sedeči berač, katerega vzdih odmevajo v svetišču, ponavlja venomer: O santa pazienza (o sveta potrpežljivost!).

Mračni se; male svetilke, ki gore zraven oltarja, obsevajo s čudovito, skrivnostno svetlobo veličastne poteze Mozesove.

Helena stopi k ograji, ki obdaja spomenik. — Bližina tega mojstrskega dela, občudovanega že od tisočev, a umelega le od nekaterih, jo je premagala. Poglobila se je v premišljevanje posameznosti. Na kamenitem podstavku stoji podoba velikega vodnika izraelskega ljudstva. Izrazito obličje obdajajo valoviti lasje, s čela mu sijeta dva svetlobna žarka; ognjevitost je njegovo oko, roka prijema dolgo, polno brado.

Dolgo je stala zamišljena pred omrežjem. — V teh potezah je brala o duši, človeški duši kakor je njena, toda duši, katera je poznala svoj cilj in ga tudi skušala doseči. Mogočno so ti vtisi vplivali na Heleno in v njeni duši se je vzbudilo neko tuje, nepoznano čuvstvo.

So torej ljudje, veliki duhovi, kateri so v življenju našli nekaj, kar je bilo vredno njihovega hrepenenja, kar jih je storilo nesmrtno in s čimer so mogli osrečiti sebe in druge.

... In ona, Helena, komu je koristilo njeno življenje? Sijajne zmage v plesni dvorani, dobro uspeli poskusi v slikarstvu, katere pa je zavrgla, ker ni imela upanja, povzpeti se do viška umetnosti, — vse to ni moglo osrečiti ne nje, ne drugih.

Njeno plemstvo ji še ne more zagotoviti trajne sreče; njena lepota in bogastvo bi pomaglo sicer kakemu puhlo-glavcu k udobnemu življenju, a nikakor ne bi utešilo hrepenjenja njenega srca.

Globok vzdih se je izvil lepi naši znanki iz srca in njen dobri angel ga je ponesel pred prestol Vsemogočnega, da izprosi tam rešitve tolikih njenih dvomov.

Že je zazvonilo „Zdravo Marijo“ in cerkev so zapirali. Helena zapusti staro baziliko, ki je zasanjala v večerni tihoti; skozi preddvor se poda po stopnicah na ulico Giovanni Lanca. Tukaj zagleda na nekem oboku pritrjeno podobo, katero je umetno razsvetljevala majhna svetilka. „Mater Boni Concilii, ora pro nobis“, bere pri brleči lučici. Mati dobrega sveta, prosí za nas!

Helena se je zavzela. Mati, Mati dobrega sveta, ali ji ne more ona doseči zaželjenega spoznanja?

„Mater Boni Concilii, ora pra me! ora pro me!“ šepetajo njene ustnice pred podobo in globoko zamišljena se poda na svoje stanovanje.

* * *

Vedno in vedno ji je pri večerji, katero je naročila v enem najmenitnejših hotelov, donelo v ušesih: „Mati dobrega sveta“. Torej je dobiti dober svet in tudi mater, pri kateri ga človek najde. Helena je premenjena; običajna večerna godba ji je danes mučna, zato se poda v svojo sobo, kjer si hoče nekoliko oddahnuti. Trudna sede v naslanjač in vzame v roke časnik „Osservatore Romano“. Hitro prečita dnevne novice, in nato kakor slučajno zagleda cerkveni koledar: 26. april, praznik Matere dobrega sveta; slovesnost priredi Družba sv. Petra Klaverja v cerkvi sv. Andreja della Frutte. Pričetek službe božje ob 5. uri popoldne.

Jutri praznik Matere dobrega sveta? Ali je mogoče? Kak slučaj! Danes je prvič zagledala njeno podobo, prvič je prosila dobrega sveta, in sedaj zopet ta naslov, ki ji nanzanja praznik iste matere.

Še popolnoma pod vtisom današnjih doživljajev sklene jutri se udeležiti popoldanske službe božje v cerkvi sv. Andreja.

S pomnoženo pobožnostjo je nato opravila svojo večerno molitev in nehote pristavila: „Marija, mati dobrega sveta, prosí za me!“

Zadonele so orgle pri Sv. Andreju. „Sancta Maria, ora pro nobis. Sancta Dei Genitrix, ora pro nobis. Sancta Virgo virginum, ora pro nobis“ done v mehki laški harmoniji in začudeni tujci, ki se vselej v velikem številu udeležujejo cerkvenih slovesnosti, se ne morejo odtegniti očarujočemu vtisu teh glasov, ki enako italijanskemu podnebjju čudovito vplivajo na njih srca, celo v sedanjem, za višje vzore tako nedostopnem času.

Tudi Helena je tukaj. Sedi nasproti blesteči se, vendar tako sladki Madoni, katera se je nekoč prikazala judu Ratisbonu, da ga spreobrne. Kdor je videl kdaj to Madono ter bil priča, kako osiveli možje in mladi gospodiči sklepajo pred njo svoje roke, kako pobožne žene vpirajo v Madono svoje oči, ta verjame, da se tu gode čudeži. Cela stena in stebri kraj podobe so polni srebrnih src, znamenja hvaležnosti uslišanih.

Dolgo že je Helena v cerkvi. V vneti molitvi ji hitro mine čas, pridiga se prične. Navdušeno govori znan pridigar o Materi božji, o Mariji, materi afriških misijonov in družbe, ki je pod njenim varstvom, o Mariji, materi Družbe sv. Petra Klaverja.

Prvič je danes Helena slišala to ime. Marija, mati dobrega sveta in afriški misijoni, — ni se to moglo ujemati v njeni zlatolasi glavici, vendar polagoma je stvar umela. Govornik je pripovedoval o neki plemeniti poljski grofici, katera je, očitvidno po navdihu Matere dobrega sveta, ustanovila pomožno napravo, katera naj katoliškim misijonom v Afriki zagotovi trajno podporo. Tej prvi pomožni misijonarki so se kmalu pridružile plemenite mlade gospe in tako je nastala imenovana družba, katera je bila od sv. Očeta že večkrat pohvaljena in končnoveljavno potrjena. Ob koncu... kaj pride pridigarju na misel?... povabi vse mlade, nadarjene in brez pravega cilja živeče gospe, naj se pridružijo tej Družbi... To je našo znanko presenetilo. Kako more govornik vedeti, kaj se godi v njeni duši, kdo mu je navdihnil te besede? — Marija, mati dobrega sveta, „Mater Boni Concilii“, je odmevalo v njeni duši, in to jo je pomirilo. Da, v dogodkih preteklih dni mora priznati delovanje božje previdnosti. Marijin svet je bil, ki jo je privedel v Rim in sedaj v to cerkev. Zato Helena ne omahuje več. Pri vhodu so se delili spisi Družbe sv. Petra Klaverja. Vzame enega in poišče naslov. „Via dell

Olmata 16, blizu bazilike Maria Maggiore." Znana ji je ta cesta in še tisto popoldne se poda tja.

Pozvoni in vrata se odpro. Njen prvi pogled pade na podobo Matere dobrega sveta. Skromno izrazi željo, poznati natančneje Družbo in njeno delovanje. Peljejo jo v delavske prostore sodalinj, v misijonsko tiskarno, v afrikanški muzej, v kapelo. In zopet zagleda nad veliko oltarno podobo sv. Petra Klaverja majhno, nad vse ljubko podobo Matere dobrega sveta.

Helena je premagana. Prosi, če sme govoriti z eno izmed predstojnic.

Prisrčno se pozdravita predstojnica in Helena. Odkritosrčno pripoveduje nato Helena, kaj jo je privedlo v Rim in kako se ji je godilo od včeraj do danes. Obenem prosi za sprejem v Družbo, da bo tudi ona živela namenu, kateri more utešiti hrepenenje srca.

Kmalu nato je klečal novi otrok Matere dobrega sveta med revno oblečenimi sodalinjami sv. Petra Klaverja, trdno odločena, slediti končno spoznanemu cilju svojega življenja ter z delom in molitvijo delovati za zveličanje svoje duše in ubogih afriških zamorcev.

Popolni odpustek,

ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja meseca aprila.

3. aprila, na praznik sv. Benedikta iz Filadelfe iz frančiškanskega reda, s priimkom zamorec.

26. aprila, na praznik naše ljube Gospe dobrega sveta.

29. aprila, na praznik sv. mučenika Petra iz pridigarskega reda (ustanovni dan Klaverjeve Družbe).

Nepopolni odpustek

300 dni, kolikorkrat se družabnik skesanega srca udeleži tridnevnic, ki jo opravlja Klaverjeva Družba pred godom naše ljube Gospe dobrega sveta (26. aprila).

Pogoji: Vreden prejem zakramentov sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obisk cerkve, molitev za razširjanje sv. vere in po namenu sv. očeta.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Tiringer 20 K, M. Tiringer 10 K, B. Eržen 10 K, F. Jenko 4 K, M. M. 50 K, M. Novak 20 K, M. Kvas 5 K, A. Terjašek 4 K, U. Jager 4 K, A. Horvath nabrala 14 K, B. Sola 2 K, A. Kranjc 20 K, po F. Kurent: N. N. 20 K, T. Klinc 26 K, A. Bassa 50 K, M. Miklavčič 2 K, K. Mrak 22 K, J. Snoj 10 K, I. Klešnik 6 K, M. Devetak 4 K 50 v, N. Šporn 4 K 50 v, J. Jenčič 10 K, † J. Hriberšek 100 K, N. N. 6 K.

Za stradajoče: C. Rak 5 K, M. Gradišnik 5 K, preč. g. župnik V. Bernik 35 K.

Za odkup sužnjev in botrinski darovi: E. Blatnik prispevek za odkup in botrinski dar deklice na ime: **Elizabeta** 24 K. Po preč. g. superijorju F. Javšovec prispevki za odkup in botrinski dar zamorčkov na imena: **Helena, Jožef, Franc, Roza, Frančiška, Jožef in Neža 138 K**, po preč. vodstvu cerkve presv. Srca Jezusovega: M. Fister botrinski dar dečka na ime: **Anton Pad.** 24 K. J. Blaznik botrinski dar dečka na ime: **Jožef** 30 K. M. Kopitar botrinski dar deklice na ime: **Marija** 30 K. I. in F. Malavasič prispevek za odkup in botrinski dar dveh zamorčkov na ime: **Janez in Frančiška** 50 K, M. Grebenc prispevek k botrinskemu daru dveh zamorčkov na ime **Anton Pad.** in **Frančišek Seraf.** 40 K. A. Seljak botrinski dar deklice na ime: **Alojzija** 25 K. J. Vukšinič botrinski dar dečka na ime: **Jožef** 30 K.

Za semeniščnike: J. Jenčič 62 K.

Za katehiste: J. Šamperl 2 K, A. Kot nabrala 15 K 30 v, F. Nosan nabrala 20 K 12 v, N. Zemljčič nabrala 5 K 12 v, M. Kostanjevec 10 K, po F. Kurent 1 K, B. Terjašek 4 K, F. Kolar 2 K, N. N. 3 K, M. Šurla 5 K 40 v.

Za kruh sv. Antona: M. Gradišnik 5 K, J. Lovrenčič 1 K, M. Lovrenčič 1 K, M. Peček 40 v, I. Novak 1 K, M. Levstek 1 K, I. Ule 1 K, K. Premru 2 K, M. Dolšek 2 K 50 v, M. Zupan 1 K, F. Kresnik 1 K, M. C. Prisljan 1 K, M. Stergar 3 K, neim. oseba 1 K, F. Birtič 2 K 50 v, A. in A. Poderžaj 20 K, družina Kržišnik 9 K, A. Vatel 1 K, M. M. 20 v, preč. g. župnik K. Presker 2 K, J. Blažič nabrala 16 K, M. Vogl 4 K 60 v, F. Rihar 2 K, C. Rak 5 K, Neimenovani 100 K, K. Weis 10 K, M. Male 10 K, A. Weis 5 K, M. Male 5 K, M. Koban 3 K 40 v, U. Male 4 K, M. Štih 4 K, A. Štih 1 K 40 v, K. Štih 1 K 40 v, T. Bašnik 3 K, A. Štih 60 v, A. Benda 2 K, M. Pangeršič 50 v, A. Kot 17 K 95 v, M. Notsch 1 K, Ant. Rop 2 K, F. Novšek 50 v, U. Pikel 40 v, H. Gregorač 5 K, K. Košak 1 K 50 v, M. Blumauer 5 K, M. Igljič 80 v, A. Čepon 2 K, J. Per 1 K, M. Krasovec 3 K, M. Lah 2 K, M. Jerinc 1 K, T. Klinc 90 K, A. in B. Terjašek 2 K, J. Bakán 60 v, A. Salaman 80 v, J. Horvath 1 K, B. Gerič 40 v, K. Igljič 5 K, N. N. 2 K, A. Pethő 2 K, Neim. darovalec 25 K, C. Rihar 60 v, M. Bolka 1 K, I. Nadler 4 K, A. Lovšin 1 K, I. Andolšek 40 v, F. Kurent 1 K, M. Trdina 2 K, N. N. 3 K, J. Dovšak 1 K, I. Zabukovic 1 K, A. Modic 20 v, M. Kobal 1 K, M. Lažar 40 v, M. Kobal 20 v, A. Drobnič 40 v, J. Repovš 50 v, družina M. Savšek 1 K 10 v, M. Rozman 1 K, družina M. Gorenc 3 K, preč. g. J. Palir 10 K, M. Zarnik 10 K, A. Žalmanek 1 K, A. Bassa 20 K, preč. g. župnik F. Repolusk 8 K, M. Miklavčič 1 K, M. Kokal 2 K, M. Godec 30 v, T. Klep 20 v, V. Dolinšek 10 K, J. Dolinar 1 K, A. in M. Uršič 2 K, M. Čadež 1 K, A. Demšar 1 K, M. Pikec 2 K, I. Snoj 2 K, I. Šimenc 5 K, F. Osel 80 v, F. Grmovnik 1 K 20 v, J. Perušek 40 v, N. Polak 2 K, F. Rahle nabral od celjskih dobrotnikov 20 K, T. Sluban 1 K 50 v, N. Šporn 10 K, M. Devetak 50 v, M. Primožič 1 K, F. Petrovc 2 K, A. in J. Bezljaj 3 K, A. Kot 24 K, T. Kastelič 4 K, M. Lašič 8 K, N. N. 10 v.

Za Klaverjev vinar: J. Petriček 25 v, neim. darovalec 1 K, M. Male nabrala 2 K 40 v, nabrano po: F. Križnik 8 K, J. Pečolar 3 K 60 v, M. Cvek 16 K 80 v, nabrano v tobačni tovarni po F. Končan 9 K 49 v, po J. Račič 8 K.

Za Zvezo otrok za Afriko je bilo nabranih 27 K 8 v. (Natančnejše glej v „Zamorskem otroku.“)

Za mašno zvezo: Poslano v Ljubljano od posameznih udov 15 K, je bilo nabrano po: J. Šamperl 6 K 12 v, N. Zemljčič 14 K, N. Sodja 47 K 60 v, A. Rajter 18 K, M. C. Prisljan 2 K, F. Mramar 5 K,

A. Vidmar 24 K, J. Matijević 10 K, F. Turek 32 K, A. Milušić 46 K, F. pl. Draženović 7 K, I. Amdrašić 40 K, I. Grgić 21 K, M. Kornhamer 4 K 20 v, M. Skwarce 3 K, J. Blažič 2 K, J. Očić 6 K, preč. g. P. Obuljen 26 K, A. Warmuth 12 K, Kač 27 K, F. Tiringer 13 K, U. Pogačnik 2 K, F. Nosan 14 K, M. Hiti 4 K, preč. g. superijor F. Javšovec 49 K, M. Kokalj 2 K, M. Krašovec 20 K, M. Mevšek 31 K, A. Stih 6 K, B. Babič 8 K, Žnidaršič 2 K, B. Dolinšek 3 K, T. Zemljic 7 K, M. Jordan 31 K, A. Horvath 6 K, S. Kisić 10 K, N. Pavić 10 K, M. Welt 3 K, M. Lovrenčić 76 K, I. Gjuran 4 K, F. Kelc 4 K, preč. O. D. Franetović 70 K, M. Tunuković 70 K, M. Belohlavek 7 K, K. Psenko 11 K, A. Kelčić 11 K, preč. g. župnik Muratti 12 K, F. Kurent 4 K, M. Rozman 2 K, Z. Vranić 9 K, V. Pamas 19 K, A. Bassa 3 K, S. Cafuta 3 K, K. Juhart 35 K, A. Jordan 9 K, M. Krsnik 11 K, J. Hočevar 5 K, M. Čadež 3 K, J. Kust 3 K, A. Paravia 60 K, K. Mujdrica 24 K, preč. župni urad Podzemelj 13 K, M. Grebenc 16 K, I. Budal 2 K, K. Knoblehlar 10 K, L. Grabner 2 K, N. Polak 4 K, L. in M. Zontar 4 K, M. Benedičić 4 K, M. Lasić 2 K, T. Klinc 3 K, J. Petriček 3 K, M. Sernak 2 K, Tonelj 2 K, Prah 2 K, preč. g. župnik Val. Bernik 2 K, A. Kot 3 K.

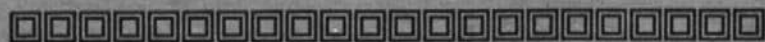
Za misijonsko zvezo: J. Koren 60 v, J. Samperl 50 v, U. Piki 60 v, J. Pečolar nabral 7 K, B. Terjašek 50 v, F. Selih 50 v, N. Terjašek 50 v, A. Terjašek 50, U. Pilih 50 v, N. Novak 50 v, M. Benedičić 50 v, T. Fermantin 50 v, M. Jurjevič 50 v, M. Grebenc 50 v, J. Jermancić 50 v, A. Juršek 50 v, J. Murenc 50 v, I. Žužek 50 v, Mencin 50 v, N. N. 50 v.

Za misijon Srca Jezusovega v Mattahöhe: A. Seljak 1 K, J. Koren 1 K.

Za misijon O. Le Scao: A. Seljak 2 K.

Za Klaverjevo družbo: T. Lenard 1 K 90 v, preč. g. I. Obrstar 2 K 50 v, M. Devetak 5 K.

Podporniški prispevki: J. Samperl 2 K, preč. g. župnik A. Benetek 5 K, preč. g. župnik Fr. Škorjanc 3 K, I. Ule 2 K, preč. g. duh. svetnik J. König 6 K, M. in N. Zibret 4 K, preč. g. župnik A. Šimenc 5 K, preč. g. župnik A. Ravšl 2 K, preč. g. župnik Zmazek 3 K, preč. g. župnik J. Teran 7 K, M. Brus 2 K, A. Seljak 2 K, preč. g. župnik I. Hojnik 2 K, preč. g. župnik G. Jakelj 5 K, J. Burgar 2 K, M. Vogl 2 K, H. Supan 2 K, N. Čojer 2 K, F. Rihar 2 K, A. Čuk 2 K 10 v, M. Male 2 K, M. Zarnik 2 K, M. in F. Kušar 4 K, M. in M. Subic 4 K, preč. g. superijor F. Javšovec 5 K, preč. g. P. Klančnik 5 K, R. Dular 2 K, A. Zalmanek 2 K, M. Kokalj 50 v, preč. g. župnik Tavčar 5 K, K. Košak 2 K, M. Bauer 2 K, A. Suppan 2 K, M. Benedičić 2 K, J. Pečolar 2 K, rodbina Hrastnik 10 K, A. B. in N. Terjašek 6 K, H. Kočjaz 2 K, F. Miglič 2 K 50 v, N. Ambrož 8 K, preč. g. župnik Schmid 17 K, preč. župnik F. Režek 4 K, M. Zajc 2 K, N. Vurkelec 5 K, F. Kupčić 2 K 56 v, preč. g. župnik K. Čuk 2 K, M. Drogenig 2 K, preč. g. župnik F. Repolusk 2 K, preč. g. župnik J. Valenčak 4 K, preč. g. župnik F. Jemec 2 K, J. Hočevar 4 K, T. Sluban 2 K, I. Budal 2 K, M. in K. Devetak 4 K.

Krščanski starši, učitelji in vzgojitelji!

Naročite vsi ilustrovani mesečnik za mladino

„Zamorski otrok“.

Nudi koristno razvedrujoče berilo in odvrča otroke od škodljivih slabih družb in ničvrednih časopisov. — Stane letno 1 K. — Naročila sprejema Družba sv. Petra Klaverja. (Naslov glej na drugi strani ovitka!)

